

holdning, saaledes at der indføres Besparelser, hvor det kan lade sig gøre uden at skade forskellige Interesser. Det gælder om at begrænse Udgifterne saa meget som muligt og stille efter en fornuftig Administration, og navnlig, saaledes som der er gjort her ved disse Love, foretage en Deling af Byrderne, saaledes at man ved, hvordan man staar, saa at Kolonialkasserne faa deres, som de skulle bære og have Ansvaret for, og Statskassen faar sin Del af Udgifterne. Tidligere var det jo saaledes, at Kolonialraadene kunde vedtage Budgettet for det kommende Aar, som saa blev stadfæstet af Hans Majestæt Kongen — den danske Rigsdag havde jo ikke noget med det at gøre —, og den danske Statskasse betalte saa Underskuddet. Det var en meget rar Indretning for Kolonialraadene. Men dette Forhold forandres nu saaledes, at de Udgifter, som herefter komme til at paahvile Kolonialkasserne, skulle udredes af dem, og *det* have de Ansvaret for. Og hvad der er det særlig fornøjelige ved denne Ordning, er, at det sker med Kolonialraadenes Samtykke; det bør særlig understreges i denne Forbindelse, at Kolonialraadene altsaa billige en saadan Ordning. — Dernæst maa der selvfølgelig tages Sigte paa Øernes Fremskridt baade i den ene og den anden Retning, i økonomisk, kulturel og social Henseende. Den ærede foregaaende Taler var inde paa at nævne en hel Del Spørgsmaal i saa Henseende, som han mente allerede nu burde tages op og forbindes med disse Love. Uden at komme ind paa det ærede Medlems Betragtning i saa Henseende, skal jeg sige, at et er at tilvejebringe et fast Grundlag, som vi kunne bygge videre paa, et andet er at fremkomme med Forslag til en hel Række Reforme. Det forekommer mig, at den Bunke Lovforslag, som vi have paa Tingets Bord i Dag, er af ret antageligt Omfang, og jeg synes jo nok, det kunde være tilstrækkeligt at beskæftige os dermed i dette Øjeblik. For øvrigt gaar jeg ud fra, at det hverken er den højtærede Finansministers eller vor Mening, at vi skulle blive staaende derved. Ligesom der, som det er antydet baade i Lovforslagene og af den højtærede Minister i hans Foredrag, skal finde en Revision af de forelagte Lovforslag Sted om kortere eller længere Tid, saaledes er det ogsaa en Selvfølge, at der vil fremkomme Forslag baade i den ene og den anden Retning, med Hensyn til Skolevæsenet, med Hensyn til Erhvervslivet, i det hele Forslag til, hvad

der efter vort Skøn kan bidrage til at rejse Øerne, i det hele udvikle Fremskridtet paa Øerne. Det antager jeg, vi alle ere enige om. Jeg tror ikke, det vilde være særligt klogt eller hensigtsmæssigt, om vi kom med en saadan Række Reformforslag sammen med denne Bunke. Al Ting til sin Tid! Først en solid Ordning, først et solidt Grundlag, som vi kunne bygge videre paa.

De 10 Forslag, vi i Dag beskæftige os med, indeholde jo en Række Enkeltheder, og en hel Del af disse ere meget interessante, men der er ingen Grund for mig til at komme ind paa dem. Det vilde ogsaa være alt for vidtløftigt. Der er saa meget mindre Grund for mig dertil, som den højtærede Finansminister har gjort Rede for de vigtigste Bestemmelser i de foreliggende Lovforslag, og jeg kan henholde mig til, hvad han har sagt. Jeg skal kun dertil føje den Bemærkning, der ogsaa falder sammen med hans Betragtning, at der er jo adskilligt, vi kunde ønske anderledes. Der er adskilligt, jeg kunde ønske anderledes, navnlig Beskatningsforholdene og Valgretsforholdene. Men for mig er det ikke just Hovedsagen at faa de Ønsker gennemførte, som jeg kunde sætte særlig Pris paa, og som vi efter danske Forhold kunde sætte særlig Pris paa. Hovedsagen er, at det, vi gøre, sker i saa god Overensstemmelse som muligt med Kolonialraadene derovre. Jeg understreger igen her, at det fortrinlige ved disse Forslag er, at de ere fremkomne efter Forslag af Guvernøren derovre, og efter at Kolonialraadet har vedtaget dem og er gaaet ind paa dem. Det er en udmærket Egenskab og en Egenskab, vi kunne være glade ved. Det gælder om, at vi ikke blot ved disse Forslag, men ved alt, hvad vi gøre i Fremtiden med Hensyn til disse Øer, stille efter at gaa fremad i Takt og Forstaaelse med Kolonialraadene. — Det forekommer mig, at de Forslag, der her foreligge, ere alt, hvad der med Rimelighed kan være Tale om i dette Øjeblik. Naar de gennemføres, vinde vi paa Grundlag deraf videre Erfaring, saa bliver der siden Tale om at gaa videre, og saa haabe vi paa, at man skal kunne bygge videre paa det Grundlag, som her lægges, saaledes at disse Øer kunne gaa en lykkelig Fremtid i Møde og saaledes, at ogsaa Moderlandet i enhver Henseende kan være tjent dermed.

Reedtz-Thott: Den Gang det her i Tinget i sin Tid blev vedtaget, at man